

Veien bliver kortere. Alt dette har sin store Betydning. Naar der fra disse Sider under den offentlige Diskussion om dette Baneanlæg er udtalt, at der er set for meget bort fra Esbjerg og meget for meget mod Kjøbenhavn, mener jeg dog, at en saadan Paastand ikke er fuldt berettiget; thi ser man paa Kortet, vil man se, at hele den store Del af det jydste Midtparti, som berøres af dette Baneanlæg, vil ved Udviklingen af den foreslaede Bane fra Give f. Ex. til Bramminge netop komme i en saadan ønskelig Forbindelse med Esbjerg, som denne Egn sikkert har Krav paa, og at denne Bane ogsaa en Gang i Tiden og i en nær Fremtid vil komme, navnlig hvis dette Baneanlæg bliver fuldført, tør vel anses for en betinget given Sag. Jeg mener altsaa, at der Intet foregribes med Hensyn til Esbjerg. Jeg mener netop, at alle de paagældende Egne ville være vel tjente med, at dette Baneanlæg bliver paabegyndt og fuldført, og at der vil følge flere derefter, anser jeg som en given Sag. Altsaa, jeg vil ogsaa gjerne tillade mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig Fremme i dette Thing og hos den høitærede Minister. Jeg maatte maaste endnu sige til med Hensyn til Jernbaneanlægets foreslaede Retning, at der for den allernordligste Del dog maaste kunde være Anledning til for det eventuelle Udvalg, der faar med denne Sag at gjøre, at tage under Overveelse, om ikke Retningen kunde forandres en lille Smule. Der vil fra de paagældende Sogne blive indleveret et Andragende om en forandret Retning, som jeg altsaa vil tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa samtidig altsaa med, at jeg tillader mig at anbefale selve Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Singerlev):

Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Falkenstjerne) ønskede, at jeg skulde udtale mig mere urvetydig, end jeg gjorde ved Behandlingen af det Lovforslag, som for lidt siden var til Behandling, og det følger af sig selv, at jeg er villig dertil. Jeg antydede det den Gang for at give dem, der vare samlede til Forhandling om Forslaget angaaende Veile—Give Banen, Leilighed til at tage Anstand. Det kan vistnok ikke forundre det ærede Medlem, at jeg fandt Grund til at udtrykke mig saaledes. Jeg kan ikke tro, at de ærede Forslagsstillere kunne være ganske ubekjendte med den Stilling, som jeg, inden de havde indbragt Lovforslaget, har indtaget til det. Det kan ikke være de Herrer ubekjendt. De Herrer, der interessere sig for Banevorslaget, have nemlig rettet en officiel Anmodning til mig om at indbringe Lov-

forslaget her i Thinget; derpaa modtog de et Afslag, og deri ligger en aaben Erklæring om, at der fra Regeringens Side maatte være Indvendinger at gjøre mod Lovforslaget. Altsaa, naar de Herrer have valgt at indbringe det privat, efter at de fra Ministeren have faaet Afslag paa det Spørgsmaal, om han vil indbringe det, mener jeg, at de allerede derved have faaet et godt Varsel om, at Ministeren ikke kan ventes at ville tage en saadant understøttende Stilling til dette Lovforslag. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dette Lovforslag er af en helt anden Karakter end Lovforslaget om Horsens—Tørring Banen. Horsens—Tørring Banen er en rent lokal Bane af mindre Betydning; men dette Lovforslag handler om en gennemgaaende Bane, og hvis den skulde bygges som gennemgaaende, er den en ja absolut Konfurrent til Statsbanen, at Staten maatte bygge den selv, om man fandt det betimeligt at gaa dertil, hvad jeg ikke gjør. Vi have nu en Længdebane i Østjylland og en i Vestjylland samt 2 Tverbaner henholdsvis mellem Langaa—Struer og Standerborg—Skjern. Nu forlanges der endnu en Længdebane bygget i Jylland, nemlig fra Holstebro til Veile. Vestbanen i Jylland kan ikke forrente sig og en Bane fra Holstebro til Veile vil være ganske ude af Stand til at bære sin Drift. Men det har jeg tidligere opstillet som et Vilkaar for, at Staten gif til Anlæg, at der var rimelig Udsigt til, at de kunde bære deres Drift. Man kan nemlig ogsaa kjøbe Guld for dyrt. Denne Betingelse er efter min Mening ingenlunde tilstede. Endvidere maa jeg tillade mig at bemærke, at selv om den Tid skulde komme, da Udviklingen blev saa stor, at der maatte bygges endnu en Længdebane i Jylland, maatte man fra Statens Side have Lov til at sige, hvilken Linie man maatte vælge. Men selv efter et flygtigt Blik paa Kortet ville ærede Medlemmer vist være fiktire paa, at man ikke kunde vælge Veile—Holstebro, som jo er en Slags Tverbane, men at en Længdebane maatte gaa direkte til Lunderstov eller et andet Sted. Man vilde ikke tage Udgangspunkt fra Holstebro, men fra et Punkt mere i Midtjylland, og man vilde ikke gaa til Veile, ikke gaa til en Forbindelse mellem Vest- og Østjylland, men man vilde gaa til en Længdebane i Midtjylland. Forsaavidt der skulde være Tale om, at Staten skulde tage et saadant Forslag i sin Haand, hvilket jeg ikke tænker paa, vilde det ikke være dette Forslag efter min Mening, men et ganske andet Forslag, der vilde blive Tale om. Spørgsmaalet er nærmest om man kan tilstede eller understøtte et Lovforslag af